

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۸/۱۲/۲۳

م. عارف عباسی

معضله بغرنج نا امنی و راه بیرون رفت!

پیوسته به بحث قبلی در مورد مساعی جاری صلح جویی، مذاکرات مستقیم حلقات درگیر و سفر های متعدد به ممالک مختلف توسط نماینده صلح امریکا برای مصالحه و مفاهمه میان جریانات متنازع فیه، دو تشویش قابل ملاحظه تا حال نزد من موجود است، که امیدواری مرا به نتایج این مساعی متزلزل گردانیده و مولود شکاکیت و سوء ظن است.

❖ اول - نحوه آغاز مأموریت آقای زلمی خلیل زاد و کوبیدن درب اشخاصی معلوم الحال و آزمون شده جامعه افغانستان، که اگر این تماس ها به منظور هوشدار دادن و اخطاریه برای عدم مداخله و فعالیت های تخریبی از جانب این حلقات در انجام مأموریتش بوده باشد طبعاً اقدام نیک است، و اگر بار دیگر زمینه سازی غرض تبارز این اشخاص به حیث مهره های مطرح و نقش داشتن شان در این هدف (صلح) باشد نهایت درد آور، مایوس کننده و پامال کردن حق مشروع ملت افغانستان برای بار دوم است. چون وضاحت در عمل پیدا نیست لذا خواهی نخواهی در چنین تاریکی اذهان مغشوش باقی می ماند.

دوم - سر گذاشتن امریکا بر شانه پاکستان است. که به اصطلاح عوام بعد از غر فیش نهایت غضب آلود و تهدیدات که اگر در سیاست کنونی ات تجدید نظر نکنی در حقت چنین و چنان روا خواهیم داشت. باز هم به کلمه عامیانه فر گفتند و فلی فس بالون لاف و پتاق امریکا در نیم هوا بی بخار شد و به زمین فرود آمد. و مخصوصاً فرا خواندن ۷۰۰۰ سپاه امریکا در این مقطع حساس بدون نشانه و علامه توافقنامه مبنی بر «اوربند» و یا آتش بس به حیث نخستین قدم در راه صلح.

ما مخلوق از کوره ها برآمده و نشیب فرازهای بی شمار روزگار دیده با همه تجارب اندوخته شده، اسناد و شواهد قوی غیر قابل انکار چگونه می توان به تعهدات این پروردگان دامان سیاست انگریز باور و اعتماد کرد و قبول کنیم که پاکستان صادقانه در سیاستش تغییر وارد و در راه امنیت، صلح و سلم افغانستان کمک می کند و اگر طالبان توسط این مذاکرات در صحنه سیاسی افغانستان در کل و یا قسماً سهم بگیرند با مد نظر داشت پیوند های دیرینه و همه جانبه این جریان با پاکستان، آیا پاکستان واقعاً مداخلات خود را متوقف و به آن ها استقلال عمل و حق حاکمیت ملی می دهد؟

شاید پاکستان برای برآورده ساختن هدف امریکا مدد واقع شود ولی نتایج این همکاری چه ارمغانی برای ملت افغانستان خواهد داشت و یا این که باز این مملکت گوسفند قربانی بازی های سیاسی و هر فیروزی دیگران خواهد بود؟

به صراحت، شهادت و صداقت می گویم که مرا نیت و اراده تخریب و بدبینی در برابر مساعی جاری فعالیت های صلح جویی نیست و برای انجامی دعا می کنم که در آن خوشنودی الله و آرامی، رفاه، آسایش، امنیت و صلح و سرفرازی ملت افغانستان باشد.

چون امیدواری که امریکا با موقف اولی اش توسط قدرت نظامی، سیاسی و اقتصادی خود می تواند پاکستان را مجبور به تغییر سیاست چندین ساله اش در برابر افغانستان نموده شرائطی ایجاد گردد که متضمن یک صلح پایدار در افغانستان گردد ولی تحولات اخیر نشان داد که این یک امید واهی بود.

لذا با حفظ ملاحظات خاص و شکاکیت در دستیابی به یک پیامد مطابق منافع ملی افغانستان عوامل ذیل را، به عقل قاصر خود، از لحاظ سیاسی راه حل بحران حاکم بر جامعه افغانستان می دانم و یا پیشنهاد می نمایم:

❖ ۱ - محول ساختن معضله افغانستان به شورای امنیت ملل متحد:

آن چه در افغانستان می گذرد به معنی واقعی آن یک فاجعه بزرگ انسانی است که منبع خلقت آن هم معلوم است و عاملین آن هم شناخته شده. رقم تلفات جانی در افغانستان واقعیت ندارد ارقام حقیقی تلفات افراد ملکی، نظامی و امنیتی افغانستان در این جنگ هفده ساله به شمول تلفات حملات کور هوایی امریکا بر قصبات به مراتب بالاتر از این رقم است. و این جنگ و حملات حتی در جریان مذاکرات صلح با تلفات سنگین جانی ادامه دارد. این نا امنی درب هر نوع خدمات انکشافی را به رخ افغانستان بسته است.

لذا این فاجعه از لحاظ حقوقی و مقررات بین المللی موضوع حاد، وخیم و جدی نه تنها برای افغانستان بلکه برای منطقه در کل بوده قابل غور و مذاقه شورای امنیت ملل متحد است که به اثر پیشنهاد یک عضو غیر دائمی شورای امنیت این معضله به این شورا محول گردد. نماینده افغانستان راپور حاوی اسناد و مدارک قوی مداخلات پاکستان را به شورای امنیت تقدیم کند، تا اگر به موافقه اعضای دائمی بدون «ویتو» فیصله نامه صادر و به پاکستان دستور داده شود که تمام پناه گاه ها، پایگاه ها و دفاتر طالبان را در یک زمان معین در قلمرو خود مسدود و افراد مسلح طالبان را از خاک خود خارج و کلیه کمک های نظامی و لوجستیک خود را با آن ها قطع نماید.

با تاسی از این فیصله و عملی شدن آن قوای صلح ملل متحد در حاشیه سرحد دو کشور با ایجاد پست های نظارتی متمرکز گردد که از عبور افراد مسلح از پاکستان به افغانستان و بر عکس آن جلوگیری و ممانعت صورت گیرد.

❖ ۲ - چین یگانه قدرتی است که توان تغییر سیاست تروریزم پروری پاکستان را دارد.

چین روابط رو به توسعه قوی سیاسی، نظامی و اقتصادی را با پاکستان ایجاد و سرمایه گذاری های هنگفت با تطبیق طرح های وسیع البنیاد نموده و چین در قدم اول برای موفقیت طرح های وسیع البنیادش در پاکستان و توسعه سیاست «Belt & Road» به فرامرزی پاکستان ضرورت به یک محیط عاری از دهشت افگنی و با امن دارد. چند

هفته قبل حمله مسلحانه ای بر قونسل گری چین در کراچی صورت گرفته و چندین کارگر و متخصصین چینیایی در پاکستان کشته و یا اختطاف شده اند.

دیگر چین نباید دلیل پاکستان را در تروریزم پروری که غرض جلوگیری از نفوذ هندوستان در منطقه است قبول کند، و باید تداوم فعالیت تروریستی را به حیث سد را نیل به اهداف خود در پاکستان درک نماید.

پروژه مس عینک لوگر با کمک چین علی الرغم مصارف گزاف به خاطر نا امنی به رکود مواجه است و طرح های دیگر چین در افغانستان برای تمدید خط آهن و اعمار یک شاه راه بنابر دلایل نا امنی به تعویق افتیده.

باید رئیس جمهور افغانستان، اگر امریکا اجازه دهد، به ابتکار عمل خود در رأس یک هیأت مشتمل از نخبگان سیاسی و نمایندگان با سوپه ملت (نه شورای عالی صلح) سفری به چین نموده مشکل نا امنی افغانستان را با زعامت و کانگره چین مطرح نموده همکاری جدی چین را در زمینه تقاضا نماید. ازبکستان، ترکمنستان و روسیه در حل این معضله نقشی ندارند و اعمال نفوذ کرده نمی توانند

❖ ۳ - این یک آرزو است که اگر خواب و خیال و محال پنداشته نشود، که اگر ملل متحد در یک شهر اروپایی کنفرانس بین المللی را به نام «حل بحران افغانستان» دائر و استقلال، تمامیت ارضی و حاکمیت ملی افغانستان طی یک سند معتبر بین المللی تضمین و افغانستان به حیث یک مملکت بی طرف غیر نظامی اعلام و پایگاه های نظامی در آن مسدود گردد. و هیچ کشوری حق مداخله در امور افغانستان نداشته باشد. سازمان نظامی «ناتو» به حیث ضامن «Grantor» تطبیق این فیصله نامه را تضمین نماید.

افغانستان شانه خود را از بار سنگین مصارف نظامی سبک ساخته در عوض یک قوت امنیتی مسلح با عصری ترین تجهیزات، وسائل و امکانات و ایجاد مؤسسات تعلیمی برای منسوبین قوای امنیتی مبادرت ورزد. و من الله توفیق.

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نبشته ها و مطالب دیگری از این نویسنده را مطالعه کنند، می توانند با "کلیکی" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به "آرشیف" شان رهنمائی شوند!

معضله بغرنج نا امنی و راه بیرون رفت!

[a_abassi_mazelaee_naa_amni_dar_afghanidtan.pdf](#)